

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 26. juli 2010

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 6. juli 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 586 (SOU Alm. del).

ECO/ J.nr. 2010-3982

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Marie Geisler Andersen (RV).

Spørgsmål nr. 586:

"Ministeren bedes kommentere artiklen "Uheldig biltyv var spareobjekt" i Politiken mandag d. 5. juni 2010, herunder især om den økonomiske begrundelse for at hjemtage de 15 unge er i overensstemmelse med servicelovens § 11, der siger, at der skal lægges afgørende vægt på, at støtten ydes efter barnets eller den unges bedste?"

Svar:

Indledningsvist vil jeg gerne slå fast, at støtte til børn og unge efter serviceloven altid skal ydes ud fra barnets eller den unges bedste, herunder skal der lægges vægt på at give barnet eller den unge en stabil og god voksenkontakt og kontinuitet i opvæksten.

Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med handleplanen, der er udarbejdet efter § 140 i serviceloven.

At kommunens afgørelse om valg af anbringelsessted skal træffes i overensstemmelse med handleplanen indebærer, at der ud fra det beskrevne formål og de konkrete mål med anbringelsen skal vælges et anbringelsessted, der kan bidrage til, at disse mål opnås. Formålet med anbringelsen og de konkrete mål for anbringelsen skal således være styrende for valget af anbringelsessted.

I det omfang, det må anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen, skal kommunalbestyrelsen på baggrund af det løbende tilsyn

med barnets eller den unge på anbringelsesstedet, træffe afgørelse om ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse mv. under opholdet.

En ændring af anbringelsesstedet kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Desuden skal der efter servicelovens § 48 gennemføres en samtale med barnet eller den unge, før der træffes afgørelse om ændring af anbringelsesstedet, så det sikres, at barnet eller den unge har haft mulighed for at give sine holdninger og ønsker tilkende.

I de tilfælde, hvor der ikke kan opnås samtykke, forudsætter en ændring af anbringelsesstedet som hovedregel, at der træffes en afgørelse i børn og unge-udvalget om, at anbringelsesgrundlaget efter § 58 (anbringelse uden samtykke) er opfyldt. Forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år har ret til advokatbistand, hvis der ikke er givet samtykke til flytningen.

Kommunens afgørelser om valg af anbringelsessted og ændret anbringelsessted kan af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, og af forældremyndighedsindehaveren indbringes for det sociale nævn.

Efter servicelovens regler må kommunerne ikke tage usaglige økonomiske hensyn ved valg af tilbud til det enkelte barn. Det betyder, at kommunen ikke må vælge en foranstaltning, som ikke opfylder formålet i barnets eller den unges handleplan, og at en nødvendig foranstaltning ikke må bringes til ophør alene begrundet i besparelser i kommunen. Det udelukker dog ikke, at kommunen kan tage saglige økonomiske hensyn. Dette indebærer for eksempel, at kommunen ved valg af foranstaltning kan vælge det konkrete tilbud, der både tilgodeser barnets eller den unges behov, samtidig med at det er den økonomisk mest hensigtsmæssige løsning.

Det følger af servicelovens § 65, at Ankestyrelsen har mulighed for at gå ind i sager af egen drift, hvis en kommune ikke i fornødent omfang har taget hensyn til barnets bedste i valg af anbringelsessted, herunder også valg af anbringelsessted ved flytning af barnet eller den unge fra et anbringelsessted til et andet. Ankestyrelsen kan udøve denne beføjelse for eksempel på baggrund af medieomtale eller henvendelse fra en konkret borger. Det er Ankestyrelsen selv, der vurderer, hvorvidt de finder anledning til at gå ind i en konkret sag.

Benedikte Kiær

/ Jakob Krogh